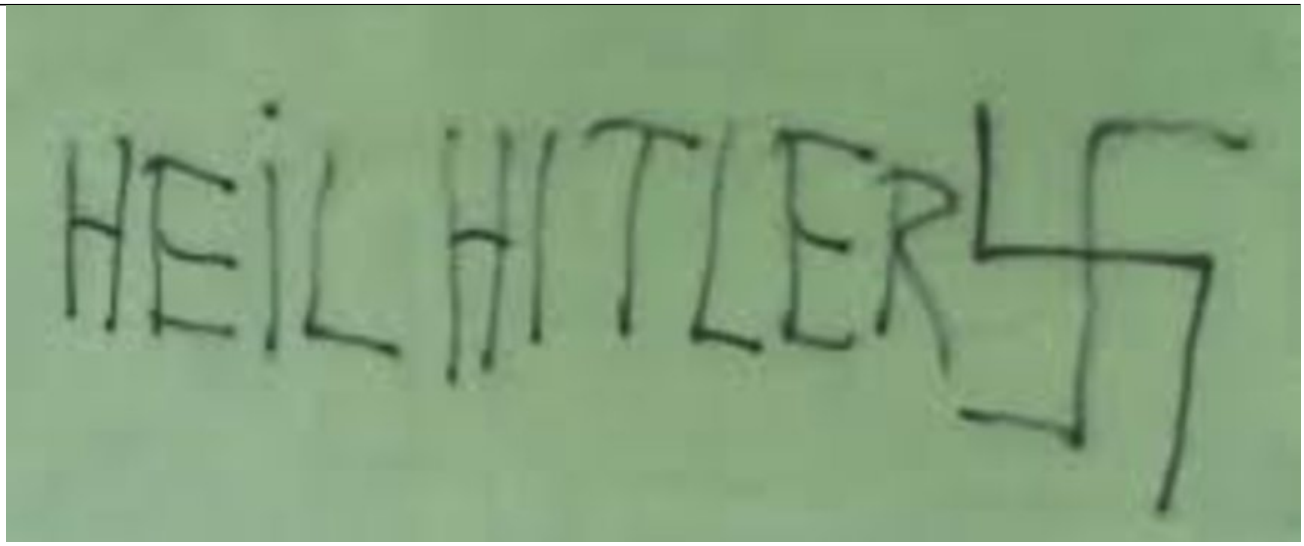

Bayer Zsolt: Tabu

2012 július 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A kaposvári temet? zsidó sírjait összetörték, ledöntötték, meggyalázták valakik. Vagy valaki. Szinte mindegy. Vannak a b?nnek és az elvetemültségnek fokozatai. Nyilvánvaló, hogy aki n? ellen követ el b?ncselekményt, er?szakot tesz, n?t, asszonyt bántalmaz, ver, öl, az szigorúbb megítélés alá esik. Az alvilágban is.

Az ilyesféle cselekedet bizonyítja az elkövet? végtelen gyávaságát.

Hasonló a helyzet, ha valaki magatehetetlen, védekezésre, bármilyen érdemi ellenállásra képtelen id?s emberrel szemben követ el er?szakos cselekedetet.

S mindenek legalján, a b?n „hierarchiájának” pöcegödrében vannak azok, akik gyermekeket bántalmaznak, er?szakolnak, vernek, ölnek. Kár is lenne ezt magyarázni, kifejteni.
Azt azonban nem tudom pontosan, hová valók azok, akik halottakat bántalmaznak, gyaláznak, rabolnak ki, becstelenítenek meg. Nem tudom, mert erre vonatkozóan alig-alig van kapaszkodó. De az isteni törvények segítenek.

Hiszen a halott mégiscsak sok ezer éves tabu. Nem a halál – a halál éppen a mi beteg korunkban lett tabu, mi próbálunk úgy tenni, mintha halál nem is létezne. A jelen apoteózisában, a végtelenül ostoba és sekélyes pillanat élvezetében nincs helye a halál perspektívájának és méltóságának. Így lett korunkban a halál is tabu – a halott méltóságának örök tabuja mellett.

Aki a halott méltóságának tabuját megsérti, arra kitagadtatás vár sok ezer esztendeje. Err?l szól az Antigoné – ha van még manapság bármiféle értelme Szophoklészt emlegetni. De ha nincs, akkor is: a halottat el kell temetni. A halott végakaratát kötelesség teljesíteni. A halott nyugalmát tilos háborgatni. A halottat kirabolni pedig a legfertelmesebb b?nök egyike.

Innen és csakis innen érdemes szemlélni azok cselekedetét, akik összetörték, meggyalázták a kaposvári zsidó temet? sírjait. A halott méltóságának és tiszteletének sok ezer éves tabuját döntötték le azok az ismeretlenek. Pontosan ugyanolyan a tettük súlya, mintha kirabolták volna azokat a sírokat. Mintha halottak napján összeszedték volna a más sírjára tett virágot, aztán eladták volna a temet? kapujában. Vagy mintha holttestekkel közösültek volna, bizony.

Ilyesmit ember nem tesz. Mert az ember ezt, ezeket nem képes megcselekedni. Ez ugyanis a tabu legvégs? értelme. A meg nem cselekedhet? tett, az át nem hágható tiltás – az a tabu. És ebben a min?ségében a tabu

szoros kapcsolatban áll a korszellemmel.

„Ádám:
S miért, miért! e rossz fal gátol-é? –
Ki annyi sarcot vívtam a pogánytól,
Nem bírom-é áthágni ezt a sáncot? –
Lucifer:
Nem ám, mert védi a kor szelleme,
Er?sebb, mint te.”

Nemrég már idéztem ezt a párbeszédet a Tragédia hetedik színéb?l. Ádám akar bejutni Évához a zárdába e szavakkal, de Lucifer visszatartja a korszellem parancsával.

És pontosan ugyanez a korszellem óvja temet?inket. Nem tudhatjuk, eljön-e az id?, amikor ez a korszellem és ez a tabu is megd?l. Korunk halálangyalai: a dereguláció és a privatizáció. ?ket kíséri két lidérc: a deszakralizáció és a szekularizáció. Nem tudhatjuk, ezek négyen mikor fognak rájönni, hogy Farkasrét sokkal értékesebb ingatlanon fekszik, mintsem hogy a halottak birodalma legyen. Nem tudhatjuk. Hiszen ezek négyen jöttek rá arra is, hogy a Lipótmez? sokkal értékesebb annál, mintsem az ?rültek és lelki betegek birodalma legyen. Nem tudhatjuk, de sejtjük. Ám addig még a temet? és a halott igenis tabu. Aki megsérti, kitagadtatik.

Ha ostoba, nyomorult, primitív suhancok dúlták fel a kaposvári zsidó sírokat, csak annyi mentségük lehet, ami a mai korszellemb?l szintúgy következik. Hiszen ez a korszellem dicséretesnek, „m?vészi önkifejezésnek” tartja a falak és mindenek összefirkálását. E korszellem szerint nem büntethet? a drogfogyasztás, e korszellem szerint az iskola nem nevelésre való. E korszellem szerelmes minden rombolásba, destrukcióba, mert azokat az individuum önkifejezésének tartja. Ez a korszellem az örök lelki kamaszkorban tartott emberiség siralmas állapota. Ha ezen korszellem kamaszai gyalázták meg a sírokat, szánalommal kell megbüntetni ?ket.

Ha olyanok tették, akik ideológiát képzeltek rettenetes tettük mögé, s céljuk „a” zsidók megbüntetése, meggyalázása volt, akkor nincs helye a szánalomnak sem. Akkor pusztán gyáva, beteg férgekkel állunk szemben.

Aki halottak ellen visel háborút, ellenük vét, annak nincsenek elvei, nincs meggy?z?dése, nincs hite és nincs becsülete. Nagy Lászlótól azt kérdezték élete utolsó interjújában: mit üzen azoknak, akik majd száz év múlva nézik ?t ezen a felvételen. A költ? így felelt: Ha lesz még emberi arcuk egyáltalán, akkor csókolom ?ket. Bocsássák meg, hogy csak ennyit tudtam tenni értük.

Nem telt el száz év Nagy László halála óta. De a kaposvári temet? meggyalázóit már nem csókolná meg ez a magyar óriás. S ha feltámadna, szomorúan nézné, mennyi lett itt azóta a nem emberi arc…
Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló